

بازخوانی یک پیروزی (۲۰۱)
محمود صالحی در خیابان های تهران
کارگران نمایندگان واقعی خویش را انتخاب کردند

کیوان امیری الیاسی و فواد شمس

پانزدهم اردیبهشت ماه هشتاد و شش

بازخوانی یک پیروزی (۱)
محمود صالحی در خیابان های تهران
کیوان امیری الیاسی
اختصاصی وبلاگ کارگر
۱۱ اردیبهشت ۸۶، مراسم روز جهانی کارگر- تهران

صدها کارگر در حالی که فریاد می زدند "محمود صالحی آزاد باید گردد" خواستار آزادی محمود صالحی شدند. وقتی جمعیت از ورزشگاه شیروودی خارج شد، در حالیکه این شعار را تکرار می کردیم نگاهم به پارچه نوشت بزرگی افتاد که روی پل هوایی نصب شده بود، "کارگر زندانی محمود صالحی آزاد باید گردد" از این پیروزی احساس خوشحالی می کردم! اکنون خواست آزادی محمود به خیابان های تهران کشیده شده بود.

یادم می آید که در یادداشتی درباره ی محمود صالحی در همین وبلاگ و چند روز پیش از مراسم نوشته بودم: "محمود صالحی از فعالین کارگری است که سنت برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه را در بدترین شرایط در کردستان زنده نگاه داشته است. به عبارت بهتر نام محمود صالحی با برگزاری مراسم مستقل روز کارگر در ایران گره خورده است. او اثبات کرده است که به برگزاری مراسم اول ماه مه در کوهستان های کردستان و در اطراف شهرها یا در سالن های سربسته رضایت نمی دهد و خواستار کشیده شدن این مراسم به خیابان هاست. جایی که توده های بی شمار کارگر می توانند به شیوه ای رادیکال به بیان خواسته هایشان بپردازند. امسال جنبش کارگری و متحدانش مراسم اول ماه مه را نه فقط در کردستان بلکه در گوشه گوشه ی ایران برگزار خواهند کرد و شعار آزادی محمود صالحی را سر خواهند داد و تاکید خواهند کرد که با ایجاد صف همبستگی طبقاتی و نیروی مبارزه متحدانه محمود صالحی از زندان آزاد می شود." به نظر قابل پیش بینی می رسید که محمود صالحی این زبان گویا و رادیکال طبقه ی کارگر ایران و مردم کردستان که سنت برگزاری علنی مراسم روز جهانی کارگر را زنده نگه داشته است از مراسم **Imay** امسال حذف ناشدنی است.

این در شرایطی است که دوخردادی ها از هم اکنون مشغول جوسازی هستند تا مردم را به شرکت در انتخابات مجلس ترغیب کنند، به صورت متقابل جناح دیگر حکومت هم شروع به فعالیت کرده است. فکر می کنم از همین

حالا باید تاکید کنیم که مساله ی جنبش کارگری انتخاب بین آلترناتیوهای بد و بدتر حکومت اسلامی و بورژوازی نیست. جنبش کارگری انتخاب خودش را کرده است! انتخاب ما محمود صالحی است! این را در خیابان های تهران فریاد کشیده ایم و خواهیم کشید!

نوشته شده در شنبه پانزدهم اردیبهشت ۱۳۸۶ ساعت ۳:۱۰ توسط کارگر

باز خوانی یک پیروزی (۲)

کارگران نمایندگان واقعی خویش را انتخاب کردند

فواد شمس

اختصاصی وبلاگ کارگر

مراسم ۱ می "روز جهانی کارگر" امسال در شهر تهران یک گام رو به جلوی محکم و بزرگ برای تمامی جنبش کارگری و کل طبقه کارگر جامعه ما بود. امسال در ورزشگاه شیروودی و خیابان های اطراف آن درست در وسط پایتخت کارگران انتخاب خود را با صدای بلند فریاد زدند.

اگر قبول کنیم که یکی از مهم ترین خواست های کارگران ایجاد تشکل های مستقل و آزاد خودشان است و اگر بپذیریم که این خواست اکنون تبدیل به کلید مبارزه طبقه کارگر در ایران شده است کارگران در روز اول ماه می سال ۸۶ این خواست را تثبیت کردند.

کارگران با بی توجهی به مجریان برنامه ی دولتی که توسط تشکل دولتی خانه به اصطلاح کارگر اداره می شد، انتخاب خود را کردند. کارگران با "هو" کردن محبوب به او فهماندند که باید ادعای دروغین نمایندگی کارگران را به دور بیاندازد و گرنه خودش به زباله دان تاریخ خواهد پیوست.

کارگران در این روز نمایندگان واقعی خویش را در میان هم طبقه ای های خویش و از دل مبارزات روزمره شان بر گزیدند. شعار "سندیکا سخنان" "اسالو سخنان" یک نمونه ی کوچک از آن بود. آنان سندیکا و اسالو را به عنوان یک نمونه از ده ها تشکل و نماینده واقعی خویش نمایان کردند. در کنار آن شعار "محمود صالحی آزاد باید گردد" نشان دهنده ی آن بود که کارگران یکی دیگر از نمایندگان واقعی خویش را محمود صالحی می دانند و با قدرت همبستگی طبقاتی خود خواهان آزادی او هستند.

هم راهی بدنه ی کارگران با شعار ها و پلاکارد هایی که از طرف فعالین و تشکل های مستقل و واقعی کارگری به میان جمعیت آورد شده بود نشان دهنده ی آن بود که کارگران دیگر فریب تشکل های دولت ساخته ای که به دروغ نام کارگر را با خود یدک می کشند را نخواهند خورد و آنان را حامی سرمایه داران می دانند و جواب شان به آنان مستحکم تر از همیشه تنها این شعار است:

" مرگ بر حامی سرمایه دار "

نوشته شده در شنبه پانزدهم اردیبهشت ۱۳۸۶ ساعت ۱۸:۹ توسط کارگر